

وَلَئِنْ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾

158 Andolsun ki, ölseniz de öldürülseniz de, toplanıp Allah'ın huzuruna getirileceksiniz.

فِيمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

159 O vakit, Allah'ın lutfettiği rahmet peygamberliği icabı onlara yumuşak davrandın. Eğer kötü huylu, sert mizaçlı, katı yürekli olsaydın, akılsızca davransaydın, hiç şüphesiz etrafından dağılıp giderlerdi. Şu halde onlara af ile muamele yap. Bağışlanmalarını, koruma kalkanına alınmalarını dile. Devlet, ekonomi, savunma ve sosyal hayat ile ilgili planlama, kamu düzeni ve yönetimle ilgili kararları mü'minlerle istişare ederek al, yönetime katılmalarını sağla. Kararını verdiğin zaman da, Allah'a dayanıp güvenerek, sonuçlarını O'na havale ederek hemen icra et. Allah tevekkül sahibi müslümanları, kendisine güvenip dayananları sever.

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ

مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

160 Size Allah yardım ederse, kimse sizi yenemez, kimse size üstün gelemez. Eğer o sizi kendi halinize bırakır yardımını keserse, artık ondan sonra size kim yardım edebilir? Mü'minler Allah'a, sadece Allah'a dayanıp güvensinler, işlerini O'na havale etsinler.

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى

كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

161 Hiçbir peygambere, emanete, devlet-kamu malına hıyanet yakışmaz; Ashabı, ümmeti tarafından da peygambere hıyanet edilmesi olacak iş değildir. Kim emanete, devlet-kamu malına hıyanet ederse, kıyamet günü, hıyanet ettiği şey sırtında yüklü, boynunda asılı halde, rezil rüsvay bir vaziyette teşhir edilerek gelir. Sonra herkese işlediği amellerin kazandığı sevapların karşılığı, hak ettiği tamı tamına verilir, yüklendiği günahların cezaları âdil infaz edilir. Onlara haksızlık yapılmaz.

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمَ

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾

162 İman ederek, Kur'ân ve sünneti uygu-layarak Allah'ın rızasına ulaşma mertebesini gözetenle, inkâr ederek, günah bataklığına saplanarak Allah'ın hışmına uğrayan bir olur mu hiç? Ötekinin mekânı cehennemdir. Cehennem ne kötü bir cezalandırma ve nihaî bir dönüş yeridir.

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾

163 İnsanlar amellerine göre Allah katında farklı makamlardadırlar. Allah onların işledikleri amelleri biliyor, görüyor.

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ

لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾

★ **164** Andolsun ki, içlerinden kendilerine Allah'ın âyetlerini okuyan, kendilerini, vicdanlarını arındıran, onlara okuma-yazmayı, kitabına, Kur'ân'a vukufu, ilmi, hikmeti, sağlıklı ve ahlâklı yaşama bilgisini, sünnetini öğreten tek başına özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere bir rasül görevlendirmekle Allah mü'minlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Halbuki daha önce onlar, başlarına buyruk bir hayat, koyu bir cehalet, dalâlet ve bozuk düzen içinde idiler.

أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ

أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

165 Bedir'de iki katını düşmanınızın başına getirdiğiniz bir belâ, Uhut'ta kendi başınıza geldiği için mi,

“- Bu nasıl oluyor?” dediniz. Sen de:

“- Bu yenilgi, yerleştirildiğiniz savunma mevziini bırakmanızdan, peygamberin görüşüne aykırı davranmanızdan, Bedir esirlerini fidye karşılığı salıvermenizden, kendi kusurunuzdan kaynaklanmaktadır. Çünkü Allah kanunlarının cârî olduğu her şey üzerinde gücünü kudretini kullanır, düzenlemesini yapar” de.